

1995 - 1996 ADALET YILI AÇIŞ KONUŞMASI - Müfit UTKU Yargıtay Birinci Başkanı

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Yasama ve Yürütme ile birlikte üç temel organından biri olan Yargının, 1995-1996 yılı çalışma döneminin başlaması münasebetiyle düzenlenen töreni yüksek huzurlarıyla onurlandıran siz seçkin konuklarımızı ve değerli meslektaşlarımı saygıyla selamlıyor, teşekkürlerinizden dolayı hepimize en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Yaşamlarının büyük bölümünü Türk Yargısı'na adayarak, özverili hizmetlerde bulunduktan sonra emekliye ayrılan; değerli Yargıtay Başkanı İsmet Ocakoğlu, Onbirinci Hukuk Dairesi başkanı Nejat Özkan, Yedinci Ceza Dairesi Başkanı Cahit Karakoç, Birinci Hukuk Dairesi Başkanı Yavuz İsmet Dimici, Beşinci Ceza Dairesi Başkanı Halit Koçulu, Ondokuzuncu Hukuk Dairesi Başkanı Mehmet Cengiz Kostakoğlu ; Yargıtay Onikinci Hukuk Dairesi Üyesi Saim Dinçaslan, Dördüncü Hukuk Dairesi Üyesi Çetin Aşçıoğlu, Dördüncü Ceza Dairesi Üyesi Macit Maşesen, Ondördüncü Hukuk Dairesi Üyesi Ahmet Tacettin Seçkin, Sekizinci Hukuk Dairesi Üyesi Turgut Uğur'a ; Hakim ve Cumhuriyet Savcıları ile diğer yargı görevlilerine, hukuka ve adalete sağladıkları unutulmaz katkılarından dolayı şükranlarımı, bundan sonraki yaşamları içinde sağlık, esenlik ve mutluluk dileklerimi sunuyorum. Ebediyete göçen Yargıtay Onursal Daire Başkanları Abdülcabbar Şenel ile Mesut Akan ve Yargıtay Üyeleri Hüsnü Yargucu, Ekmel Erben ve İdris Gürsoy ile aynı dönem içerisinde vefat eden Hakim, Cumhuriyet Savcısı ve diğer meslektaşlarımı, minnet ve tazimle anıyor, aziz ruhlarına Ulu Tanrı'dan rahmet niyaz ediyorum.

Sayın Konuklar;

Anayasa'nın 2. ve 3. maddelerinde belirtildiği gibi, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olan Türkiye Cumhuriyeti; insan haklarına saygılı, Atatürk Milliyetçiliğine bağlı, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. Bu temel ilkelerin başlıca güvencesi, egemenliğin üç temel unsurundan biri olan ve yargı yetkisini Millet adına kullanan her tür ve derecedeki bağımsız mahkemelerdir.

Çağımızda demokrasi, hukukun üstünlüğü ve insan hakları, demokratik rejimlerin temelini oluşturan esas değerlerdir. Demokrasinin temelinde "Hukuk Devleti" vardır. Gerçek anlamda "Hukuk Devleti", "Hukukun Üstünlüğü" ilkesinin kabulü ile mümkün olabilir. Toplum yaşamında; düzenin, barışın ve huzurun sağlanmasında, hukuk düzeninin tartışılmaz bir yeri vardır. İnsanın mutluluk ve refahı, asırlardan beri toplumun gündeminden hiç bir zaman çıkmayan bir konu olmuştur. Bu olgu, aynı zamanda devletin de varlık nedenidir. Adaletin sağlanması, kişi hak ve özgürlüklerinin korunması, hukukun üstünlüğü ilkesinin tam anlamıyla gerçekleşmesi, demokratik hukuk devletinin en temel öğelerinden birisidir.

Uluslararası planda, özellikle 1980'li yıllardan başlayarak insan hakları ve demokrasi alanında önemli atılımlar gerçekleştirilmiştir. Bunda, elli yıldır savaş görmeyip birer refah toplumu haline gelen Avrupa ülkelerinin, özgürlükleri de

güvence altına alan Avrupa Topluluğu çatısı altında birleşmeleri, sosyalist blokun çözülüp marksist rejimlerin hızla Batı demokrasilerine dönüşme yolunda ilerlemeleri, ekonomik alandaki liberalizmin siyasal alandaki liberalizmle tamamlanmasına duyulan gereksinim büyük rol oynamıştır.

Günümüzde; temel hak ve özgürlüklerin ayırıcı özelliği, bunların ihlallerinin yalnızca ulusal planda değil, uluslararası planda da yaptırıma bağlanmış olmasında aranmalıdır. Bu olgu, temel hak ve özgürlüklere ilişkin düzenlemeleri, birer ideal, birer temenni kuralı olma niteliğinden çıkarmış, gerçek olarak uygulama aşamasına erişme yoluna sokmuştur. Herkesin kişiliğine bağlı dokunulmaz, de vredilmez, vazgeçilmez temel hak ve özgürlükleri, kaynağını; ulusal anayasa ve yasalar yanında, uluslararası belgelerde, güvencesini; ulusal planda öngörülen yaptırımlar yanında, uluslararası zeminde alınan önlemler de bulmaktadır.

Adaletin sağlanması, kişi hak ve özgürlüklerin korunarak "Hukukun Üstünlüğü" ilkesinin gerçekleştirilmesi, demokratik devletin en temel görevlerinden birisidir. Gerçek anlamda hukuk devleti, hukukun üstünlüğü ilkesinin kabulüyle olanaklıdır. Böyle bir düzeni gerçekleştirmek, yasama, yürütme ve yargı organı olarak hepimiz için bir görev olmalıdır.

Günümüzde; devletten beklenen en önemli görevlerden birisi, adalet hizmetlerini; çağdaş, demokratik bir hukuk devletine yakışır bir düzeyde yerine getirmesidir. Adaletin bağımsızlığı, adaletin tarafsızlığı demokrasi için önemlidir. Bir ülkenin barış ve güven içinde yaşayabilmesi; herşeyden önce, yargının, hak ve adaletin gerçekleşmesinde göstereceği etkinliğe, isabetli güvenli ve zamanında karar verebilmesine bağlıdır. Yargının, insan hak ve özgürlüklerinin güvencesi olabilmesi, hızlı ve adil bir şekilde işlemesiyle mümkündür. Türk Hakim ve Cumhuriyet Savcıları, her yıl artan nüfusa, çığ gibi büyüyen sosyal, ekonomik ve cezai ihtilaflara, kadro eksikliğine, olumsuz fiziki şartlara, parasal sorunlara rağmen büyük bir özveriyle adaletin gerçekleşmesi için çaba harcamaktadırlar.

Davaların kısa sürede sonuçlanmamasında, adaletin geç tecellisinde, hakim ve savcılarımızın hiçbir kusuru bulunmamaktadır. Adalet Bakanlığı bütçesinin, genel bütçe içerisindeki payı % 1,09'dur. Bu durum, yürütme organınca bütçe ve planlama organlarınca, yargının yalnızca tüketici bir hizmet sektörü olarak görülüp değerlendirilmesinden kaynaklanmaktadır. Yargı; hizmet sektörü olmasının yanı nda, gelir getirici bir sistemin de önemli bir unsurudur. Yargı harçları, noter harçları, para cezaları ve adalet teşkilatını güçlendirme fonu gibi gelirler, gayrisafi milli hasılda önemli bir yer teşkil etmektedir. Bu itibarla, adalet hizmetlerinin iyileştirilmesi çabalarına gereken önemi vererek yeterli düzeyde kaynak yaratılıp yargının hizmetine verilmelidir. Bugün 79 il, 840 ilçe olmak üzere toplam 918 adli birim bulunmaktadır. 103 ilçede adli teşkilat henüz oluşturulmamıştır. 905 idari, 8503 adli yargıda olmak üzere 9408 Hakim ve Cumhuriyet Savcısı kadrosu bulunmaktadır. Adli yargıda % 25, Devlet Güvenlik Mahkemelerinde % 21 eksik kadroyla hizmet verilmektedir. 1994 yılı itibariyle adli yargıda 10.914.000 davaya bakılmıştır. Bu hizmet, 71'i müstakil

olmak üzere büyük bölümü kira olan apartman dairelerinde n, iş hanlarından oluşan 815 binada yürütülmektedir. Bu olumsuz koşullara rağmen hakimlerimiz; gece-gündüz, tatil demeden özveri ile çalışmalarını sürdürmektedirler.

Sayın Konuklar;

Yargı erkinin, kendisinden beklenen görevi tam anlamıyla yerine getirebilmesinin temel koşulu; hiçbir makam, kurum ve kişinin etkisinde kalmamasıdır. Bu, ancak yargının bağımsız olmasıyla mümkündür. Yargı bağımsızlığı, adaletin bağımsızlığı demektir. Bağımsız yargı, bir devletin, hukuk devleti olabilmesinin temel koşuludur. Yargıç güvencesi de bağımsızlığın en önemli ögesidir.

Adalet, ancak bağımsız yargı ve teminatı yargıçlarla sağlanabilir. Temel hak ve özgürlüklerin, Anayasada yer alan birer soyut metin olmaktan çıkartılıp, hayata geçirilmesi herkesin güven içinde hak ve öz gürlüklerinden tam olarak yararlanabilmesi, bu alana vaki haksız müdahalelere karşı, yurttaşlara bağımsız yargı güvencesinin sağlanmasıyla mümkündür. Mahkemelerin bağımsızlığı ve hakim teminatı gibi ilkeler, tüm yurttaşları hukukun koruması altında bulundurmamak, onlara; yargının hiçbir etki altında kalmadan, herkesin hakkının teslim edileceği inancını vermek için ihdas edilmiştir. Bu itimadın sarsılması; inançsız, güvensiz ve yüksek değer yargılarından yoksun bir toplum yaratır. Bu bakımdan, demokratikleşmede de, insan hakları konusunda da atılacak en önemli adımlardan biri, hakim teminatı ve yargı bağımsızlığının tam olarak sağlanmadığı izlenimini verebilecek düzenlemeleri süratle değiştirmek olmalıdır. Bu bağlamda; Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun yeniden yapılandırılması gereğine işaret etmek istiyorum.

Hızlı, etkin, adil ve geciktirilmemesi gereken adalet; tüm hukukçuların, biz Yargıç ve Cumhuriyet Savcılarının özlemidir, idealidir. Geçen yılki adli yıl açılış konuşmamda, Yargıtay'ın kabarık iş yükünün azaltılması ile ilgili çalışmalarımızdan söz etmiştim. Modern teknoloji ve bilgi sistemleri tümüyle Yargıtay'ımızın hizmetine sunulmuştur. Hukuk ve ceza dairelerinde tüm kararlar, bilgisayarlarda yazılmakta, saklanmakta, daire ve genel kurul emsal kararları, "Emsal Kararlar Bilgi Bankası"nda muhafaza edilmektedir. Tüm kanun ve yönetmelikleri sorma ve arama, Başbakanlık bilgisayarına bağlantı kurulmak suretiyle gerçekleştirilmektedir. Araştırmacılar için, dünyadaki en büyük bilgisayar ağı "İnternet" vasıtasıyla tüm Türkiye ve dünya ile bağlantı kurarak Yargıtay kararlarına ulaşma ve benzeri araştırmalar yapma imkanı sağlanmıştır.

Yargıtay'ımızda, vatandaşların ve avukatların buldukları illerden Ankara'ya gelerek, temyiz incelemesi yapılmakta olan dava dosyalarının akibetini sorma, izleme uygulaması sona ermiştir. Kurduğumuz tel ekomünikasyon ve bilgisayar ağıyla, istenen bilgiler, Türkiye'nin en uzak yerleşim biriminden anında öğrenilmektedir. Esasen Yargıtay'a gelen dava dosyalarının incelenmesinin izlenmesine de gerek kalmamıştır. Yargıtay Başkanlığı'na seçildiğimde,

Yargıtay'ımız, kabarık iş yükü altında bulunmaktaydı. Arkadaşarımla gönül birliği, sevgi ve dayanışmayı esas alan bir çalışma sonunda, 1992 yılından 1993 yılına devreden 122.303 dava sayısını, 1994 'te 90.444'e; 1995'te ise 48.772'ye indirdik. 1994 ve 1995 yıllarında gelen 900.000 dosyaya ilaveten, 1992 ve 1993 yıllarından kalan dosyalardan 74.000 adedi de incelenip sonuçlandırılmıştır. Yargıtay'ımızın üç dairesi dışında, hiçbir dairesinde inceleme için sıra bekleyen dava dosyası yoktur. Yargıtay Hukuk ve Ceza Dairelerine gelen davalar, takip eden ay içerisinde karar bağlanıp, mahkemesine iade edilmektedir. Bugünkü tablonun ortaya çıkmasında, özverili çalışmalarıyla Yargıtay'ın değerli Daire Başkanı ve Üyesi arkadaşarımla, Tetkik Hakimi ve Cumhuriyet Savcısı meslektaşarımla ve diğer çalışanların katkısı büyüktür. Huzurlarınızda kendilerine teşekkür etmeyi, yerine getirilmesi gereken onurlu bir görev sayıyorum.

Yargıtay'da sağladığımız güvenli, isabetli ve gecikmesiz adalet dağıtımının, yerel mahkemelerde de gerçekleştirilmesi sağlanmalıdır. Bu konuda, Adalet Bakanlığı'nca yapılan çalışmalar, Bakanlar Kurulu'nda kabul görüp, TBMM'nin komisyonlarından da geçip, Genel Kurul'un gündemine girmiştir. Bu tasarıların yasalaşmasıyla; yargının işleyişi basitleştirilecek, çeşitli yargılama usullerinden kaynaklanan karmaşaya son verilecek, mahkeme teşkilatları yeniden yapılandırılacak, yargı; herkesin anlayabileceği açık ve bilinen bir sisteme kavuşacaktır. Böylece, makul sürede bitirilemeyen, toplumun huzur ve barışını zedeleyen, özellikle toprak ve sınır ihtilafları, ticari davalar, ceza davaları ve diğer uyuşmazlıklar, kısa sürede yargı kararı ile çözüme kavuşturulacaktır. Toplumun, "adaletin gecikmesi, en büyük adaletsizliktir" özdeyişinde ifadesini bulan sıkıntısı da ortadan kalkmış olacaktır. TBMM'nin bu konuda başlattığı çalışmasını bir an önce tamamlanmasını, sözkonusu yasaları çıkarmasını beklemekteyiz.

İddia-savunma ve karar üçgeninde; savunma, özgür ve bağımsız yargının tamamlayıcısı ve hukuk diyalektiğinin önemli ve zorunlu unsurudur. Adaletin; hızlı, etkin ve adil bir şekilde gerçekleşmesi için bu unsurlar arasında, ideal düzeyde dayanışma olmalıdır. Avukatların ve baroların; demokratik, laik hukuk devleti ve hukukun üstünlüğü ilkesinden ödün vermeden, yargıya olumlu bir şekilde katkı yaptıklarını memnuniyetle müşahade etmekteyim.

Sayın Konuklar;

Konuşmamın bu bölümünde, önemli gördüğüm bazı konulardaki düşüncelerimi belirtmek istiyorum:

Yakın tarihimizin en büyük vahşeti, Bosna-Hersek'te yaşanmaktadır. Batı Dünyası ve bazı bölge ülkeleri, trajedinin içinden çıkılmaz hale gelmesi için adeta yarış halinde bulunmaktadırlar. Sorunun çözümü için; başta, Sayın Cumhurbaşkanımız olmak üzere Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Hükümetimiz, büyük bir uğraş vermektedirler. Temel politikamız; Bosna-Hersek'in bağımsızlığının, egemenliğinin, toprak bütünlüğünün, birliğinin; ülkenin gerçeklerine uygun çok uluslu, çok dinli, değişik kültür yapısı içinde korunması ve güvence

altına alınması olmuştur. İnsan hakları ve hürriyetlerinin sözümlerine öncülüğünü yapan ülkeler ve uluslararası kuruluşlar, Sırp Barbarlığına seyirci kalmakta, başka Birleşmiş Milletler olmak üzere tüm kuruluşlar itibar ve güven yitirmektedirler. Uluslararası toplum, akan bu kanın durması ve Sırplar'ın bariyeri zorlanması için etkili önlemler almalıdır.

Sayın Konuklar;

Anlatım özgürlüğünün yansız ve yüksek düzeyde kullanılması, kamuoyunun aydınlatılmasında temel ilkedir. Bu konuda başta medya olmak üzere, tüm kitle iletişim araçlarına önemli görevler düşmektedir. Adaletin, etkiden yoksun bir ortamda gerçekleşmesi ilkesini zedelemeyen, toplumdaki olayları, yargıya intikal eden konuları, mahkemelerde görülmekte olan davaları kamuoyuna sunması, kitle iletişim araçları için bir görev, demokratik bir işlemdir. Ancak; bu özgürlüğün, yasal bir zemin üzerinde kullanılması gerekmektedir.

Anayasanın 28. maddesinde ifade edilen basın özgürlüğü; basının, kamuoyunu ilgilendiren sorunlar hakkında halka bilgi verilmesinde ve bunların tartışılmasındaki genel menfaat esasına dayanır. Basın, kişilerin amme hayatını ilgilendiren eylemlerine ilişkin haberleri; gerçeklik, kamu yararı, toplumsal bilgi, güncellik ve konu ile ifade arasında düşünsel bağlılık kurallarına uygun olarak vermek durumundadır. Doğruluğu veya yanlışlığı hakkında, halin özelliklerine uygun araştırma yapmadan gerçeğe aykırı haber yayınlaması, haksız bir tecavüz oluşturur.

Haber verme hakkının sözkonusu olabilmesi için, öncelikle, basın ve yayın organının faaliyetinin dışında meydana gelmiş bir "olay"ın bulunması, bu olayın, güncellik, gerçeklik ve kamu yararına uygunluk şartlarını ihtiva etmesi, özetle; bir "haber" niteliğini taşıması gerekir. Bu haberin duyulması; düşünce ile ifade arasında denge ve objektif davranma, bundan bir takım değerlendirmeler çıkarılmama şartlarına riayet edilmesi koşuluyla sözkonusu olabilir. Aksi halde "mevcut haber" duyurulmuş olmaz, "haber" yaratılmış olur. Haber verme hakkı; medyaya, haber yaratma hakkı vermez. Kişinin hayatının gizli tuttuğu alanlarına girmek, bunun için hile kullanmak, hukuka bağlı bir devlette hiç kimseye tanınmış bir hak değildir.

Anayasamız, bir kimsenin kesin olarak mahkum edilinceye kadar masum sayılacağı ilkesini getirmiştir. Yargı fonksiyonu da, Türk Milleti adına yargı yetkisini kullanan tarafsız ve bağımsız mahkemelere tanınmıştır. Hiçbir kişi, merci, makam, kitle iletişim araçları, medya, yargı organına tanınmış bu hakkın bir nebzesini bile onun adına kullanamaz. Toplumunu bilgilendirmekle onun öğrenme hakkını kullanmasına da hizmet gibi fevkalade önemli görevler üstlenen medyanın bir teki bile, hak ve hukuku aşarak, salt kazanç, iş ve duygu sömürsü gibi etkenlerle yansız olma özelliğini yitirmeli, birey ile kurumların onurunda yaralar açmamalı, onların, mahkemelerde kendilerini savunup aklanma haklarını kullanmalarını engelleyecek, onları hakim kararı olmadan mahkum edecek beyan ve davranışlarda bulunmamalıdır. Kimi yazılı ve sözlü basın organlarının yazı ve programları, özgürlük kullanılmasından çok, özgürlüğün kötüye kullanılması olarak tezahür edebilmektedir. Düşünce, basın ve haber alma özgürlükleri kadar, insan onuru, özel hayatın gizliliği ve adil

yargılama hakkı da, anayasanın ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin güvencesi altındadır. Bu dengenin, sorumluluğunun bilincinde basın organlarının iyi gözetilmesi gerekir. Anayasanın 138. maddesine göre, görülmekte olan bir dava hakkında Yasama Meclisi'nde bile "yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamazken, özellikle sözlü basın organlarında bu konularda her türlü spekülasyonun mübah sayılması kabul edilemez. Keza, yargılama ve sonuçlarını, sınırlamalara rağmen, kamu oyununda tartışılır hale getirmek, kamu vicdanının yanlış yönlendirilmesi ve adalete karşı duyulan güvenin sarsılması gibi bir sonucu doğurur ki, hukuk devletinde, herkes bu davranışlardan kaçınmalıdır.

Sayın Konuklar;

Anayasa'mızın 2. maddesinde, "Türkiye Cumhuriyeti; toplum huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içerisinde insan haklarına saygılı, Atatürk Milliyetçiliği'ne bağlı, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir" kuralına yer verilerek, devletin laik niteliği vurgulanmıştır. Yine Anayasamız; hak ve hürriyetlerin hiçbirinin, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devleti'nin ve Cumhuriyeti'nin varlığını tehlikeye düşürmek, temel hak ve hürriyetleri yoketmek, devletin bir kişi veya zümre tarafından yönetilmesini veya sosyal bir sınıfın, diğer sınıflar üzerinde egemenliğini sağlamak veya dil, ırk ve mezhep ayrımı yaratmak veya sair herhangi bir yoldan bu kavram ve görüşlere dayanan devlet düzenini kurmak amacıyla kullanılmayacağını, dinin, dini duyguların veya dince kutsal sayılan şeylerin istismar edilemeyeceğini öngörmüştür. Bu nedenle, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası; devlet işlerini, açık ve kesin biçimde din işlerinden ayırmıştır. Devlet, vatandaşlar arasında din ve mezhep ayrımı yapmaz. Laiklik anlayışı içinde anayasa; din ve vicdan hürriyetini vatandaşlar için temel bir hak olarak güvence altına almıştır. Her temel hak gibi, din ve vicdan hürriyeti de sınırsız değildir. Hiç bir gerçek kişi veya kuruluşun, İslamiyet'in devlet idaresi ile ilgili kurallarına göre ülkenin yönetilmesi yada hukuk sisteminin İslami esaslar uyarınca değiştirilmesi yoluyla eylem veya faaliyette bulunması olanağı yoktur.

Ülkemizde, devlet işleri din işlerinden tamamen ayrılmış ise de, devletin, din üzerinde denetim yetkisi bulunmaktadır. Bu amaçla Diyanet İşleri Başkanlığı kurulmuştur. Devlet yapısı içerisinde yer alan bu Başkanlık, laiklik ilkesi doğrultusunda bütün siyasi görüş ve düşüncelerin dışında kalarak, milletçe dayanışmayı ve bütünleşmeyi gerçekleştirmek için fevkalade yararlı hizmetler vermektedir. Cumhuriyetin kurulmasından sonraki inkılap hareketlerinin doğurduğu siyasi zorunluluk sonucu, "Genel İdare" içinde yer alan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın mevcut statüsünü sürdürmesinde, bugün için de yarar ve zorunluluk bulunduğu düşüncesindeyim.

Son zamanlarda, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin vazgeçilmez temel niteliklerinden biri olan laikliğe karşı, bireysel yada örgütlü hareketler vuku bulmaktadır. Laiklik ve dinsel inanç karşı karşıya getirmek istemekte,

toplum; laik-anti laik, inanan-inanmayan, alevi-sünni diye bölünerek, laik ve demokratik Cumhuriyetin yıkılmasına çalışılmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti, kendisine ve temel niteliklerine yönelecek saldırıları önleyecek güçtedir. Laikliğin en büyük bekçisi; Cumhuriyetin Savcısı, Hakimi, tüm aydınları ve onları bağrından çıkaran Türk Halkı'dır. Laik düzen düşmanları; laikliğin topluma açtığı uygar, çağdaş, insana ve dine saygılı kapılarını kapatamayacaklardır. Türk Ulusu'nu; ortaçağ karanlığına çekmeye, çağdaşıktan koparmaya, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni yıkmaya güçleri yetmeyecektir.

Sayın Konuklar;

Türkiye Cumhuriyeti, insan hakları ve temel özgürlüklere saygılı, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. Devletin bu nitelikleri, anayasa ile güvence altına alınmıştır. Temel hak ve hürriyetlere getirilen sınırlamalar ise; ülkenin yaşadığı tarihi tecrübelerin ışığında, temel tehdit olarak görülen ayrılıkçılık, kominizm ve diktatörlük ile dil, din ve mezhep ayrımcılığına ve bu kavram ve görüşlere dayanan anti demokratik devlet düzeni kurulmasına karşı, demokrasiyi ve ülke bütünlüğünü korumak amacıyla getirilmiştir.

1984 sonrasında, ülkeyi bölerek, bir kesimde ırkçı bir devlet kurma amacıyla ortaya çıkan ve yangın silahlı şiddete dayanan PKK hareketi; devleti, hukuk içerisinde kalarak koruyucu tedbirler almaya zorlamıştır. Zaman içinde uyuşturucu ticareti, haraç ve zorla para toplayarak son derece iyi silahlanmış bir terör örgütü niteliği kazanan PKK ile mücadele, kolluk kuvvetlerine ek olarak Türk Silahlı Kuvvetleri'nin de desteğine ihtiyaç göstermiştir. Sürdürülen mücadelede, halkın etkilenmemesi ve zarar görmemesi için azami gayret gösterilmişse de, meydana gelen bazı olaylar PKK ve yandaşları tarafından abartılarak ve çarpıtılarak demokratik ülkeler, hükümet dışı uluslararası kuruluşlar ve dost ülke kamuoylarında Türkiye aleyhine propagandaya dönüştürülmüştür. 369 okul, 36 cami yakan; 117 öğretmen, 38 din görevlisini şehit eden, gen ç-ihtiyar-kadın-çocuk-bebek demeden savunmasız 4111 sivil vatandaşı hunharca öldüren PKK, bazı çevrelerin çabaları ile insan hakları savucusu olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. PKK'nın amacının, kültürel haklar elde etme olduğu ileri sürülmüş; asıl niyetinin, Türkiye Cumhuriyeti topraklarını bölerek ırkçı sisteme dayalı, ayrı bir devlet kurmak olduğu ustalıkla perdelenmiştir. Tek yönlü propagandaya kanan ve aldanan Batı Kamuoyu; olayın gerçek yüzünü tesbit edememiş, PKK gerçeğini kavrayamamış; olayı, "Kürt Kimliği" sorunu olarak algılamıştır.

Demokratik bir hukuk devleti olan Türkiye'de; silahlı bir örgüt halinde dağa çıkıp, köy basmak, masum insanları öldürmek, yol kesmek, okul ve camileri yakmakla; hiçbir zaman, hiçbir sonuca varılamayacağı bilinmelidir. Gerçekleri saptırarak, dost ülkeleri propaganda ile aldatıp, Türkiye üzerinde siyasi baskı yaratmak suretiyle çözüm sağlanacağını sanan zavallılar, büyük bir yanılgı içinde bulduklarını zaman içinde anlayacaklardır.

Terör örgütü ve onun arkasındaki dış güçler, sadece terör yoluyla hedeflerine ulaşmanın mümkün olmadığını bilmektedirler. Terörle yıkılmış hiçbir devlet

yoktur. Asıl amaç; devlete olan güveni ortadan kal dırmak, propaganda, tehdit ve sindirme yoluyla milli birlik ve bütünlüğü bozmaktır. Bölücü terörle mücadele, devletin vazgeçilmez görevidir. Bölücü teröristler hiçbir kurala, hiçbir ahlaki, insani değere bağlı olmaksızın eylemlerde bulunurken, bunlarla, hukuk devleti olmanın onur ve sorumluluğunu taşımanın bağlayıcı koşulları içerisinde mücadele edilmektedir. Bütün kurum ve kişiler; bu mücadelede, devletin yanında ve terörün karşısında yer almak zorundadır.

Güvenlik güçlerimiz; vatani canlarından aziz bilerek, teröre karşı büyük bir fedakarlıkla mücadele vermektedirler. Bu mücadele sırasında; şehit olan subaylarımızı, astsubalarımızı, askerlerimizi, polislerimizi, öğretmenlerimizi, din görevlilerimizi ve bütün diğer vatandaşlarımızı rahmetle anıyor; onları, bu Ulus'a hizmet için yetiştirenlere şükranlarımı sunuyorum. Yüce Ulusumuz, kendilerini asla unutmayacaktır.

Toplumun huzurunu ve ulusal dayanışmayı bozup, vatan ve millet bütünlüğüne kasteden bölücüler, kişileri; yurttaş olmanın onur ve bilincine erişmiş, özgür, katılımcı, saygın birer varlık olaktan çıkartmayı amaçlayan diktatörlük heveslileri, çağdaş Atatürk Türkiye'si'ni, insan haklarını saygılı, demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti olma özelliklerinden uzaklaştırmak çabasında olanlar, karşılarında hukuk devleti yargıcı olmanın sorumluluğunu taşıyan ve hak kuralları içinde kalarak bu görevi başarıya ulaştırmaya azimli, inançlı, yargı mensuplarını bulacaklardır.

Bu beyanım; Türk Ulusu'na taahhüdümüzdür, andımızdır.

Sayın Konuklar;

Dört tarafı sorunlu ülkelerle çevrili olan Türkiye, huzur ve güven içinde bulunan ender ülkelerden biridir. İşlemeyi bekleyen tarım arazilerimiz, ağaçlandırılması gerek dağlarımız, dizginlenmek isteyen akarsularımız, işletilmeye hazır yeraltı ve yerüstü zenginliklerimiz, Büyük Türk Toplumundan; huzur, kardeşlik, sevgi, saygı ve hoşgörülü ortam içinde çalışma beklemektedir. Bu duygu ve inançla yolumuza devam ettiğimiz takdirde, Türk Milleti'ninistikbali çok parlak olacaktır. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın.

Hepinize sevgi ve saygılarımı sunuyorum.